

Vitsig drift

Rush, Globen, Stockholm

På upploppet av detta maraton (tre timmar och tio minuter inklusive paus) flaxar den annars lidelsefulla gitarristen Alex Lifeson med armarna mitt under klassikern "Tom Sawyer".

Det är kulmen på en typiskt Rush-vitsig drift med scenshower, som har föregåtts av en roddare utklädd till kock och kyckling som penslat riktiga kycklingar som grillas i tre ugnar under spelningen.

Det borde bli lika buskis som fågeldansen, men detta är ett band som kan gå i land med många annorlunda upplägg. Som att mer än 30 år in i karriären testa publikens tålamod med hela nio nya låtar.

Det är långt ifrån lika gästvänligt som under förra jubileumsturnén, men "Snakes & arrows"-materialet fungerar ypperligt live, särskilt sviten som inleder konsertens andra hälft.

Neil Peart, den ende i världen som får göra trumsolo, i ensamt majestät är kvällens höjdpunkt. Stenansiktet får pukorna att svinga från Depeche Modes "Violator" till Gene Krupa. Det är sådan talang som gör Rush till ett extraordinärt band.

Det blev "Distant early warning"!

Varför gräva fram sega "Entre nous"?

Av Martin Carlsson
martin.carlsson@expressen.se

Publicerat 28 oktober 2007